

Sygn. akt V ACz 1209/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Janusz Kiercz

Sędziowie: SA Grzegorz Stojek (spr).

SO (del.) Arkadiusz Przybyło

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (Ukraina)

z udziałem (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego sądu polubownego

oraz sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (Ukraina)

z udziałem (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego sądu polubownego

na skutek zażalenia uprawnionej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt X GCo 70/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. pozostawić Sądowi Okręgowemu w Gliwicach rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

SSO (del.) Arkadiusz Przybyło SSA Janusz Kiercz SSA Grzegorz Stojek

Sygn. akt V ACz 1209/15

UZASADNIENIE

Rozpoznając zażalenie uprawnionej na tę część postanowienia, którym Sąd Okręgowy oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący, wnosząc o udzielenie zabezpieczenia, uprawdopodobnił przesłanki zabezpieczenia, jak uznał Sąd Okręgowy.

Trafnie skarżący podniósł, że do sumy zabezpieczenia doliczone mogą być przewidywane koszty zabezpieczenia, gdyż wprost wynika to z art. 736 § 3 zdanie drugie k.p.c. Te przewidywane koszty uprawniona określiła we wniosku o udzielenie zabezpieczenia na kwotę 20.198,50 zł, którą powiększyła o kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej od wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Jednakże, stosownie do art. 736 § 3 zdanie pierwsze k.p.c., suma zabezpieczenia nie może być wyższa od dochodzonego roszczenia liczonego wraz z odsetkami do dnia wydania postanowienia o udzielenie zabezpieczenia oraz z kosztami wykonania zabezpieczenia. Dla określenia wartości przedmiotu sporu w sprawie, w której roszczenie pieniężne jest wyrażone w walucie obecnej, miarodajny jest kurs tej waluty w dniu wniesienia pisma wszczynającego postępowanie, zaś późniejsza zmiana kursu waluty jest w tym względzie bez znaczenia.

W każdej z obu połączonych do wspólnego rozpoznania spraw (postanowienie z 2 lipca 2015 r. na k. 85 akt X GCo 71/15 Sądu Okręgowego w Gliwicach) wartość przedmiotu sporu, po przeliczeniu kursu euro, została oznaczona na kwotę po 1.026.359 zł.

Połączenie spraw na podstawie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia nie skutkuje tym, że rozpoznawana jest już tylko jedna sprawa. Inaczej mówiąc, takie połączenie spraw nie oznacza, że tworzy się z połączonych spraw jedna, nowa sprawa, gdyż połączenie na podstawie art. 219 k.p.c. nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal dwiema samodzielnymi sprawami.

Tym samym suma zabezpieczenia w każdej z połączonych spraw nie może przekraczać określonej w art. 736 zdanie pierwsze k.p.c. Tymczasem we wniosku o zabezpieczenie uprawniona oznaczyła wartość przedmiotu sporu w każdej ze spraw na kwotę wyższą niż w obu wnioskach wszczynających postępowanie. Określiła ją bowiem według kursu nie z dnia złożenia wniosków o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń zagranicznego sądu polubownego, co nastąpiło 8 czerwca 2015 r. (k. 83 akt X GCo 71/15 Sądu Okręgowego w Gliwicach oraz k. 79 akt X GCo 70/15 Sądu Okręgowego w Gliwicach), lecz z dnia 31 lipca 2015 r., w dodatku określając wartość przedmiotu sporu jako sumę wartości przedmiotu sporu w każdej z połączonych spraw – 2.162.433,39 zł (k. 92 akt X GCo 70/15 Sądu Okręgowego w Gliwicach).

Mimo odrębności każdej ze spraw, suma zabezpieczenia we wniosku o udzielenie zabezpieczenia została zatem określona jako wynik dodania do siebie sum zabezpieczenia w każdej ze spraw. W efekcie tak określona suma już przekracza tę, którą ustawodawca dopuścił w art. 736 § 3 k.p.c.

Nie można więc uwzględnić zażalenia w zakresie kosztów postępowania zabezpieczającego, gdyż nastąpiłoby dalsze zwiększenie sumy zabezpieczenia ponad dopuszczalną w każdej ze spraw połączonych do wspólnego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia.

Zajęcie dalszych wskazanych przez wnioskodawcę wierzytelności nie jest możliwe, bowiem nie wskazał on ich wysokości. Nie sposób zatem było ocenić, czy ich zajęcie nie doprowadzi do obciążenia obowiązanego ponad potrzebę (art. 730¹ § 3 k.p.c.), zważywszy na już oznaczoną sumę zabezpieczenia, o czym była mowa.

Jeśli idzie o zajęcie wierzytelności z innych rachunków bankowych obowiązanego niż zajęty zaskarżonym postanowieniem, uwzględnienie wniosku w tym zakresie nie było możliwe wobec ich niewskazania przez wnioskodawcę, przy czym i tu znajdują zastosowanie dotychczasowe uwagi w odniesieniu do sumy zabezpieczenia oraz do kwestii obciążenia obowiązanego ponad potrzebę.

Nietrafnie skarżący podnosi, że kaucja, od złożenia której uzależnione jest wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, jest zawyżona. Wprawdzie w chwili obecnej nie sposób precyzyjnie określić wysokości roszczenia odszkodowawczego, które może przysługiwać w przyszłości obowiązanemu, niemniej w razie wykonania postanowienia nie sposób także wykluczyć, że będzie ona tożsama z zabezpieczonym roszczeniem.

Zażalenie, jako bezzasadne, podlega więc oddaleniu na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 2 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO (del.) Arkadiusz Przybyło SSA Janusz Kiercz SSA Grzegorz Stojek

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)